

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заїкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськнм Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Winnipeg, Man.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВИШЛИМ УКРАЇНСЬКУ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Всі українські робітники і бідняцькі фермери повинні об'єднатися в кампанії за висланням делегації.

Ми певні, що тисячі робітничих читачів нашої газети зраділи, прочитавши в минулому числі відозву Комітету Висилки Української Робітничо-Фармерської Делегації до Радянського Союзу, головно на Радянську Україну. Зраділи тому, що про це вже мріяли не раз, про це говорили натяками на з'їздах робітничо-фармерських організацій, але все відкладали це питання на далі, або поклали в руках центральних зар'ядів.

Десятки ріжких робітничих делегацій відвідують Радянський Союз що року. Європейським робітникам близько, Американським далеко. Проте й з Америки їздили вже до СРСР кілька робітничих делегацій. А найменше їздило з Канади — бо зазедво два минулого року: жіноча делегація й трейд-юнійна й то ця остання їздила головно на конгрес Профітерну.

З українських делегацій на Радянську Україну їздили до цього часу пару делегацій від робітників і селян Західної України з-під Польщі. Але через страшний режім фашистсько-поліційного терору ці делегації, вернувши назад, не могли виступити явно на робітничих та селянських вічах та розповісти трудящим Західної України про все те, що вони бачили в Радянському Союзі. Польська шляхта конфіскує навіть в пресі вістки про успіх соціалістичного будівництва. Вона не хоче, щоб трудяще населення Західної України знало, що діється на Радянській Україні, як там провадиться ціла господарка, як там розв'язано земельне, національне, культурне та інші питання. Зате польська влада хвалить унівських, "радикальних", соціал-демократичних та інших українських брехунів, коли вони випускають ріжкі найпідлізні брехні про Радянську Україну.

А що пише і говорить про Радянську Україну та цілий Радянський Союз жовтоблагитна преса та лідери цих жовтоблагитних організацій в Канаді? Вони в сто разів подіше брешуть, як англійська буржуазна преса. Вони стало провадять протирадянську агітацію й пропаганду не тільки в своїй пресі, але й в англійській, вони що пропаганду провадять з церковних амбонів, на своїх зібраннях, вони мають сотки своїх вчителів на фармах, яким поставили за завдання провадити протирадянську й проти-робітничу пропаганду між фермерами. Між українськими фермерами є всюди повно українських заможніх бізнесменів, які, наживившись між фермерами, провадять між ними ту саму отруйну розкладову роботу. На фармах є сотки українських агентів, що служать в ріжких компаніях, які продають фермерам ріжничі машини, моргеджують фермерів, а потім спродують їхні фарми за довги. Вся ця згряє в заангажована в протирадянській пропаганді. Яких засобів брехні вони тільки не вживає?

Одночасно ця згряє провадять пропаганду проти українських робітничо-фармерських організацій, а зараз, коли фермери почали організуватися в Лігу Фармерської Єдності — петлюрівщина почала на фармах справжні погроми, терор проти передовіших активніших бідняцьких фермерів. Так у Вилінгдон побито фермерів Клепарчука й Поповича, так минулого року докочано бандитський напад на організатора ТУРФДім тов. Войтинина та інших товаришів. Де погромицьки чуються безсилі словом, там в рух пускають залізні штаби, або яйця.

Всі ці протиробітничі кампанії є тісно пов'язані з протирадянською кампанією. Тому, що наші організації стають в обороні Радянського Союзу, тому, що наші організації й наша преса безмілосердно демаскують брехні жовтоблагитників і всіх ворогів Радянського Союзу — тому мондейські петлюрівські шкварки домагаються депортування комуністів з Канади, заборони їхньої преси і т. ін.

У відповідь на це ми відповідаємо: якщо комуністи говорять неправду про Радянський Союз, то ми кличемо українське робітництво й бідняцьке фермерство злучитися разом і вислати свою делегацію до Радянського Союзу, яка наочно побачила б там величезні успіхи соціалістичного будівництва, яка побачила б, як робітники й селяни правлять власною країною, яка порівнала б теперішній економічний стан радянського робітника й селянина із станом робітника й селянина (фермера) в капіталістичних країнах і вернувши назад всім нам про це розповіла.

Справа вислання делегації повинна зацікавити всіх українських робітників і бідняцьких фермерів в Канаді і об'єднати їх в один ударний великий кампанії. Кампанію цю треба зробити відповіддю на всі брехні жовтоблагитників.

Гуртуймося всі довкола вислання делегації до СРСР! Візьмім в цій кампанії найактивнішу участь! Вишлім таку делегацію, яка репрезентувала б всі провінції Канади! Демаскуймо подлі брехні петлюрівщини! Боронім Радянський Союз! Збільшуймо й зміцнюймо наші масові організації!

ДОМАГАЙТЕСЯ ЗАКОНУ ПРО ДЕРЖАВНУ АСЕКУРАЦІЮ ВІД БЕЗРОБІТТЯ

Візьміть активну участь в кампанії за зібрання 100,000 робітничих підписів за домагання асекурації.

Одним з найголовніших нинішніх завдань канадійського робітництва є — боротьба за встановлення державного закону про асекурацію від безробіття.

Чому той закон потрібний й яке він має значіння для робітників?

Сотки тисяч робітників зараз в Канаді не мають праці. Вони просто пхнуть з голоду. Деяким "ситизенам" міста дають допомогу, але ця допомога не тільки жебрацька — вона поставлена на невеличкий ступі: мусиш той нещасний міл-тикет відробляти містові або рубанням дров, копанням каналів, або якоюсь ішою формою праці. І та праця поставлена так, що робітник кожної хвилини може її втратити, а втративши цю працю, тратить право на міл-тикет.

З другого боку — капіталісти, які всіма силами стараються цій тьгар економічної кризи звалити на робітників та бідняцьких фермерів, за минулий рік збільшили свої прибутки. Їхні доходи минулого року перевищили доходи з передминулого року. Чому? Тому, що вони встановили найновіші машини, повіддалювали робітників від праці, запровадили всюди систему спід-ап, ще й до того познижували тим робітникам, які залишилися при праці, заробітну платню. В цей спосіб капіталісти навіть в нинішній економічній кризі збільшили свої доходи, а сотки тисяч робітників викинули на вулиці голодувати.

Тепер Воркерс Юніті Ліг видала відозву до робітників Канади боротися за встановленням закону про асекурацію від безробіття.

Спитаєте — адже ж і незалежна партія праці домагається такого закону? Домагається, тільки не такого. Соціал-демократи усяких фарб кажуть, що треба встановити такий закон коштом самих робітників, тобто, щоб з робітничої платні примусово відраховувати певний процент на виплачування асекурації.

Що це значить? Це значить — що до раціоналізації, до системи спід-ап, до знижки заробітної платні, до ріжких тих здирств, які зараз існують для робітників, накинути на них ще один тьгар і тим полекшити й забезпечити зиски капіталістів. Отже хочуть це люди тьгар звалити на плечі робітників, щоб врятувати капіталістів.

Воркерс Юніті Ліг каже: треба встановити закон про асекурацію від безробіття коштом держави. Нехай держава дасть робітникам соціальне забезпечення.

Соціал-фашисти питають: а де ж держава візьме грошей? Воркерс Юніті Ліг відповідає: нехай держава оподаткує капіталістів. Нехай вона візьме у них ті величезні доходи, що вони їх виссали з поту й крові робітничої й нехай ними забезпечить людське життя безробітним.

Друге — держава видає мільйони доларів на воєнні зброєння, на втримування та навчання кадетів, війська і т. ін. Нехай держава оберне ці фонди на соціальне забезпечення трудящих, а тоді побачуть соціал-фашистські оборонні капіталу, що капіталістична держава має багато грошей, якими можна забезпечити існування трудящих.

Розуміється, це не є розв'язка соціального визволення трудящих. Це є тільки один із засобів боротьби за повне визволення, це є одно з негайних домагань трудящих, щоб поліпшити своє положення.

Що ж для цього треба зробити? Треба боротися. Почавши від 25 лютого, треба запровадити масову ударну кампанію за найширшим сполуяризованням цього домагання Воркерс Юніті Ліг, щоб зробити його домаганням цілої робітничої класи Канади. Це домагання треба популяризувати у фабриках, лісових і копальняних кемах, на залізницях. Це домагання повинні підняти наші масові організації, усі революційні трейд-юні й товариства безробітних, та розпочати активну кампанію за зібрання 100,000 підписів за цим домаганням.

Українські партійні товариші повинні тісно співпрацювати з дистриктовими бюроми й зобов'язувати для цієї справи українські масові організації разом з трейд-юніями, товариствами безробітних та членством масових організацій інших національностей.

Збираючи підписи, треба одночасно популяризувати Воркерс Юніті Ліг, будувати революційні індустриальні трейд-юнії й товариства безробітних. Кампанію започаткувати таки зараз й провадити ударно через цілий місяць березень.

КИТАЙСЬКА ЧЕРВОНА АРМІЯ ВІТАЄ З'ЇЗД ВСЕСОЮЗНОГО КОМСОМОЛУ

Дев'ятий З'їзд комсомолу зустрів бурхливою овацією повідомлення голови про присутність на зїзді комсомольця — командира чоти одного з полків китайської червоної армії, що брав участь у 100 боях і якого двічі поранено.

Китайський товариш передав комсомольцям привіт від комсомольців китайської червоної армії, що бореться за радянський Китай.

"Тепер, — повідомляє він, — в Китаю діє вже 16 корпусів червоної армії із сотнями тисяч бойців. В 550 повітах з населенням 50 мільйонів вже існує радянська влада".

"Наш полк, говорить далі китайський командир — має тепер 1,500 солдатів, його утворено з маленького партизанського загону на 20—30 осіб. Ми мусимо майже щодня від-

мовляти селянам, що бажають вступити до нашого полку, через брак зброї. Біля 40% усіх бойців китайської червоної армії — молоде. Бувають дні, коли їм доводиться брати участь у кількох боях. Група розвідників на 30 осіб недавно захопила 2 сотні білих з п'ятьма кулеметами й одною гарматою. Організована китайським комсомолом "Молода Гвардія" є резервою для червоної армії. "Молода Гвардія" частенько також безпосередньо бється з білими".

З'їзд ухвалив надіслати привітання китайському комсомолові.

Член організації, що не читає своєї газети, подібний до того господаря, що не оре своєї ниви.

Зворот в праці язовикових масових організацій

ПІСЛЯ ПОСТАНОВ ПОШИРЕНОГО ПЛЕНУМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Поширений пленум комунистичної партії звернув зокрема увагу на працю й завдання інших язовикових масових організацій. На базі резолюції Комінтерну, пленум ухвалив документ, який конкретно визначив завдання для всіх комуністів в цих масових організаціях, як також проблеми, які стоять перед ними організаціями.

Зміст звороту, що його наші масові організації повинні зробити, є той, що замість бути самостоєм у самих собі, їхня культурна й освітня активність повинна стати засобом для мобілізування чужинецьких робітників до активної участі у всій боротьбі канадійської робітничої класи, що в ній вони є невідомою частиною. Замість національно ізолюваної організації українських робітників, ТУРФДім повинен стати революційною твердиною цілої класи українських робітників і бідняцьких фермерів. Це саме відноситься й до філандрської, єврейської, угорської й інших язовикових масових організацій.

Українські, філандрські й єврейські партійні товариші мусять власним прикладом показати робітникам чужинецького уродження, що їхнє місце є на боєвому фронті боротьби. Партія й революційні трейд-юні повинні втягати язовикові організації в кожну поодинокую боротьбу. Міцно закріплена тенденція легалізму між нашим товариствами в цих масових організаціях будуть розбиті активною участю в страйковій боротьбі, демонстраціях, в будувати революційні юнії, в шкідливий цілому рухові інших організацій, в будувати Ліги Фармерської Єдності і в кожній більшій чи меншій боєвій активності канадійського

робітництва. Через свою політичну працю партія повинна показати масам робітників чужинецького уродження, що тільки через найактивнішу участь в класовій боротьбі, а не через відтягнення від неї, можуть робітники чужинецького уродження поборювати переслідування буржуазії, депортації і т. ін. Щоб зламати ту національну ізолюваність і легалізм партія повинна зобов'язувати повну підтримку для оборони робітників чужинецького уродження, необхідним є доказати активність, що божь повинна стати засобом для мобілізування чужинецьких робітників до активної участі у всій боротьбі канадійської робітничої класи, що в ній вони є невідомою частиною. Замість національно ізолюваної організації українських робітників, ТУРФДім повинен стати революційною твердиною цілої класи українських робітників і бідняцьких фермерів. Це саме відноситься й до філандрської, єврейської, угорської й інших язовикових масових організацій.

До тепер тільки невелика кількість робітників імігрантів є під впливом наших язовикових масових організацій. Тому одним з найголовніших їхніх завдань є започаткувати найширшу рекрутаційну кампанію, спеціально між нефаховими бідно плаченими робітниками й безробітними масами робітників чужинецького уродження. Одночасно з тою кампанією партійній фракції повинні провадити систематичну рекрутаційну кампанію до партії найбоєвіших елементів цих організацій.

Культурні активності наших язовикових масових організацій повинні бути спрямовані на освідмоування й вичування робітників чужинецького уродження до душі класової боротьби. Кожний прояв буржуазної ідеології в цій роботі мусить бути поборюваний, як шкідливий цілому рухові. Освітня робота повинна служити для виховання нових провідних кадрів в самих язовикових організаціях.

Зворот в наших язовикових масових організаціях до боєвої цілої робітничої класи буде можливий тільки тоді, коли у них буде забезпечений щоденний й достійний партійний провід. Від центру аж до партійного відділу через свої фракції партія повинна не тільки давати директиви, але й започатковувати плани ріжких активностей в язовикових масових організаціях. Конкретні завдання, що їх даватиме партія у вськравеному чи місцевому масштабі, допоможуть втягнутися масовим організаціям в загальну боротьбу під проводом партії й революційних трейд-юнів.

Теперішня кампанія партії й Воркерс Юніті Ліг за асекурацією від безробіття дає добрі можливості для наших масових язовикових організацій зробити рішучий крок в напрямі виконання постанов пленуму. Участь язовикових масових організацій в комітетах кампанії за цим законом, мобілізацію робітників за зібранням підписів, спеціально робітників чужинецького уродження, видання літератури по цему питанню в ріжких мовах, скликування спеціальних мітінгів для затвердження цього закону й багату інших форм роботи закривають маси робітників чужинецького уродження й то в найголовнішій негайній боротьбі цілої робітничої класи. Успішна участь наших язовикових масових організацій в кампанії за асекурацією від безробіття означає справжній початок переведення в життя постанов Комінтерну й поширеного пленуму партії й допоможе зробити наші язовикові масові організації міцною зброєю революційного руху між робітниками чужинецького уродження в Канаді. С. Кар.

ВЕЛИЧЕЗНА НУЖДА СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Сільські продукти дуже обезцінені, а продукти індустриальних дорожчі. — Заробітна платня жебрацька. — Українські економічні установи провадять між селянством велике лихварство. — Податкові здирства заберають в селян останнє. — Селяни живуть, як колоніальні племена в Африці.

Від листопада 1930 року великі полеси західно-українських земель під Польшею знаходяться в становищі небувалої господарської нужди. В порівнянні з цією нуждою бліднуть навіть часи голодових катастроф.

Наслідком обезцінення селянських продуктів і недостачі взагалі попиту на них, три четвертини селян не мають за що купити нафти. Отже рідко хто в селі світить вечорами в хаті. Дерево, що в світі подешевіло, на Західній Україні подорожало. Дідичі беруть за галуззя з лісу дуже дорого й більшість селян немає чим запалити в хаті. Досі рятувальні селяни продажжю худоби, а саме свиней. Перед роком ще ціна свині була 2,30 злотих за кільку живої ваги, тепер дістає селянин 70—80 грошів (30—40 німецьких феників). Отже до годівлі свиней треба доплачувати. Добру качку можна купити за два злотих, гуску за 4 злотих, але немає кому продати. Овочів немає бо дерева перед двома роками вимерзли. Кредиту немає.

Українські економічні установи, що є в руках унда й худодать по 100, або по 200 злотих позички, але тільки багачам і то на великий процент — 12%. Роботи ні на селі, ні в місті немає. Робітник на селі на своїх харчах бере менше, ніж одного златого денно і покладе себе щасливим, коли дістане яку будь роботу.

До того промислові продукти, потрібні для села, як то: шкіра, залізо, господарське знаряддя, одяг і таке інше держаться в давній ціні. Чоботи коштують 60 злотих, а корець жижа тільки 14 злотих. Отже, щоб купити дві пари чобіт, не вистарить живою з одного морга поля, бо середній збір дає 8 корців.

Податки, що їх тягне польський уряд, особливо "самоуправа", страшно великі і не приносять трудящим найменшої користі, бо вони їдуть головно на утримання адміністрації, війська, поліції та на допомоги панським організаціям.

Більшість селян на Західній Україні не мають ні одягу, ні опяду, ні світла і живуть майшнь так примітивно, як колоніальні племена в Африці. На цілу родину є звичайно одна пара чобіт. Коли, наприклад, суд покличе з одного дому двох свідків на раз, то приходить тільки один, бо другий немає в чім іти.

Коли західно-українське село нашлося в такому становищі, то це в гіршому — є міські бідняки, які не мають ні праці, ні хати, ні хліба — взагалі нічого. Одною картоплею юшкою і куснем хліба з "добродійних" установ, годі

жити. Тому по містах застрашаюча цифра сухот і смертей. Число безробітних по містах і промислових районах Західної України сягає 150 тисяч осіб, а з родинами втроє більше. Безробіття росте далі, бо навіть і найбільшій відпиремства беззастанно зменшують виробництво. Зрештою, усікі ті підприємства банкрутують. В місяці жовтні і листопаді, оголошено 516 банкрутств і один мільйон несплачених векселів.

Грабунок з боку польської держави, яка держить свій бюджет на висоті 3 мільярдів, доконує рештки країни.

Серед зруйнованого і загинувшого населення росте невдоволення, гнів і обурення проти панської польської держави. Адміністрація і її агенти пробують зацитькувати маси трудящих чутками про близьку зміну на краще, бо нібито Польща має отримати небагато велику позичку з закордо-ну на поправлення господарських відносин. Але робітники і селяни знають, що якби Польща дістала навіть найбільше гроша від світових банкірів, то ці гроші, все одно, підуть на військю, на нові зброєння, для дідачів і фабрикантів, а решту пані нишком розкрадуть. Для бідних ніякої полєкші не буде.

Господарська нужда на Західній Україні (і в ділі Польщі) приневольює навіть найбільш відсталіх і задурманованих попами та панами робітників і селян шукати порятунку власними силами. Терпець уривається і вже може небагато широки маси трудящих заговорять не плачати і просбами, а масовим повстанням.